

1STE ZONDAG VAN DE ADVENT

We ontsteken de eerste kaars

Verrassend
hoe veel licht
één kleine vlam
kan verspreiden.
hoe veel warmte
er in de wereld
uit kan gaan
van één enkel mens.

In deze tijd waarin het voor veel mensen donker is, onzeker, ongezellig, is het op zijn minst een uitdaging om te zoeken naar lichtpuntjes. Dat valt niet mee.

HOU VOL ... hoor je om je heen;

HEB LIEF ... een mooie slogan;

Maar oh wat duurt het al lang – al dat afstand houden.

Je wilt toch gewoon lekker je gang kunnen gaan. "Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft ... Welk vuur zal dat toch zijn.

Dát vuur, dat begint met één heel enkel vlammetje, één klein kaarsje op die ronde adventskrans, omdat het leven tóch doorgaat, omdat God tóch doorgaat met ons, altijd maar weer. Verrassend hoeveel licht één zo'n kleine vlam kan verspreiden. We mogen hoop houden, omdat God ons niet in de steek laat. Mèt ons gaat. Ook vandaag.

We mogen hoop houden, omdat er altijd weer mensen zijn die opstaan, licht brengen, verbinding zoeken. We lezen op deze eerste adventszondag psalm 25: wijs mij Uw wegen, Heer, leer mij Uw paden kennen, leid mij volgens uw Woord, want Gij zijt Mijn God en verlosser. Kijk. Dat geeft houvast in duisternis. Dit zijn woorden die je alsmaar hardop kunt zeggen als het heel donker is om je heen: weten, vertrouwen dat Hij er is. Op afstand, en toch heel dichtbij. Dat geeft licht. Dat is Liefde.

2DE ZONDAG VAN DE ADVENT

Bij de tweede kaars

Wie hoopt,
kijkt verder dan
teleurstelling en pijn
en speurt naar signalen
dat het beter zal worden.
Wie hoopt, kijkt verder
dan een kleine vlam
en ziet al het voor dat
de wereld zal verwarmen.

Waar haal je de moed vandáán om te hopen. Maar kijk dan toch, KIJK dan toch. Er branden nu al twee kaarsen. IK, zegt Hij, ga opnieuw beginnen. Het is al begonnen, merk je het niet? Ik zend een bode voor je uit. Ja, een roepende in de woestijn, maar er is een keer, een omwenteling. Ooit komt het goed. Wie hoopt ziet meer dan een kleine vlam. Kijk naar waar het licht al schijnt.

De teksten die we lezen op de 2e adventszondag gaan over verwachting en hoop, omdat we christenzijn en dus geloven en weten dat we er niet alleen voor staan. Dat we meegenomen worden in het grote verhaal van God en mens, het grote verhaal van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Maak de paden recht, baan een weg voor de Heer in de steppe...

met andere woorden: zorg dat je hart, de weg in je binnenste zich ook opent om licht binnen te laten komen. Niet alleen het licht van inmiddels 2 kaarsen, maar Zijn Licht, dat jou verlicht om je verder op weg te helpen. Het is al begonnen, merk je het niet. Zet zelf de volgende stap. Doe mee. Ga op zoek naar wat het licht je te bieden heeft.

3DE ZONDAG VAN DE ADVENT

De derde kaars: Gaudete!

Hoop
maakt iets los
en zorgt ervoor
dat angst of zorgen
ons niet langer verlammen.
Hoop laat ons dromen
en geeft vleugels
om ze achterna te gaan
en nieuwe verten te ontdekken.

groot, en angst voor wat corona verder doet ook. Angst om gezondheid, baan, toekomst ... dat kan je lam leggen.

Als je geen hoop meer hebt, wordt het wel heel erg moeilijk, ja, dat denk ik ook wel. Je zou er eigenlijk altijd voor moeten zorgen dat je een klein pleziertje hebt om naar uit te kijken, ook al is het maar het kopje koffie dat je straks gaat zetten. Je zelf een worst voorhouden.

Hoop ...

Dat angst en zorgen ons niet langer verlammen...
Hoop houden. Volhouden. Soms tegen alles in.
Tsja ... Zeker in onze tijd. Hoe vieren we straks de kerstdagen? Met elkaar? Of alleen? Of in kleine kring?

En wie missen we dit jaar? Of dit jaar extra?
Omdat het toch een pittig jaar was.
Dat angst en zorgen ons niet langer verlammen.
Dat is nog best hard werken voor heel wat mensen onder ons. Want de zorgen zijn soms

We lezen op deze derde adventszondag het getuigenis van Johannes: Midden onder u staat Hij die gij niet kent. Iedereen om hem heen is in verwarring ... Wie ben jij, ben jij degene die we mogen verwachten??? Nee, maar kijk om je heen: midden onder u ...

In alle verwarringen duisternis wordt het donkere paars al wat lichter. Roze vandaag, Zondag Gaudete! Verheugt U. Er komt een omslag, het zit ook al in je, ben je er klaar voor?

4DE ZONDAG VAN DE ADVENT

De vierde kaars: JA zeggen

Geloof
dat elke dag
een nieuwe kans is
en dat met elk mens
verandering mogelijk is,
dat hoopvolle gedachten
kunnen leiden tot daden
en dat elke daad van hoop
kan uitgroeien tot iets groots.

*"Ik zing barmhartig voor de Heer,
ben opgetogen om mijn God
en Redder.*

*Want Hij had oog voor mij,
zijn dienares, maar wie ben ik
dat Hij mij heeft gevraagd ..."*

Deze woorden klinken uit de mond van Maria als zij weet dat zij, gewone jonge vrouw, uitverkoren is om moeder van de Zoon van God te mogen zijn. En ze zei JA! Bij God is dus niets onmogelijk.

Hoe diep je ook hebt kunnen zitten, hoe donker het misschien ook geweest is,
Beetje bij beetje ging er licht aan.
Elke week een lichtpunt erbij,
Waar richting uit sprak. Waar hoop uit sprak.
Waar iets van uitstraalde: zou het dan toch??
En dan nu, de vierde kaars mag aan. Ja zeggen.
Daar komt het op aan. Ja zeggen. De Heer ontvangen met heel je hart, met heel je verstand en met heel je ziel.

Je openstellen voor wat er om je heen gebeurt, voor een appèl dat er op je gedaan wordt, hoe groot of hoe klein ook. Het geeft je een kans om iets te veranderen. Om iets te doen wat er toe doet. Wat goed doet, wat iets doet in de richting van God. Die redding brengt voor velen. En je hoeft het dus niet alleen te doen. God trekt met je mee. Dat is de redding.
Zalig Kerstmis!
Clazien Broekhoff